

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา และประเมินประสิทธิภาพการใช้หลักสูตร สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปราบกฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของ Tabá (1972) และ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของ Tabá (1972) ประกอบด้วย กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร และจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร จัดลำดับเนื้อหาสาระและกำหนดระยะเวลา คัดเลือกประสบการณ์ จัดลำดับประสบการณ์ จัดการฝึกอบรม และกำหนดสิ่งที่ต้องประเมิน และวิธีการประเมินผล

2. ผลการประเมินคุณภาพของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ในภาพรวมหลักสูตรมีคุณภาพในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาสาระมีคุณภาพสูงสุด รองลงมาคือ ด้านเวลาการอบรม ด้านการติดตาม การวัดและการประเมินผล ด้านเอกสารประกอบหลักสูตร ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ด้านโครงสร้าง ด้านสื่อการฝึกอบรม ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านกิจกรรมการฝึกอบรม และด้านหลักการ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง

1. ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีดังนี้

หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 5 วัน คือ ระหว่างวันจันทร์ที่ 5 มกราคม 2552 ถึง วันจันทร์ที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 ณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา แบ่งเป็น 5 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 คำศัพท์ ประกอบด้วย การสะกดคำและการอ่านคำ หน่วยที่ 2 หลักภาษาไทย ประกอบด้วย ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ และการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ หน่วยที่ 3 การเขียน ประกอบด้วย การเขียนและการเรียงข้อความ การแต่งประโยคและการย่อความ หน่วยที่ 4 การใช้ภาษาไทย ประกอบด้วย การเขียนอธิบายความหมายของคำ และการเขียนหนังสือราชการ หน่วยที่ 5 ความเข้าใจในการอ่าน ประกอบด้วย การอ่านให้เข้าใจและหลักการอ่าน

กิจกรรมการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ดำเนินการ ดังนี้ (1) การสร้างความคุ้นเคยให้แก่มิตรในการสร้างความคุ้นเคย เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งการเปิดเผยตัวเองให้สมาชิกที่เข้ารับการฝึกอบรมได้รู้จักกัน (2) การทดสอบก่อนฝึกอบรมใช้แบบวัดความสามารถ และแบบวัดเจตคติเพื่อวัดความสามารถ และเจตคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย (3) การดำเนินการฝึกอบรม ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ซี.ไอ.อาร์.ซี (CIRC) Cooperative Integrated Reading and Composition ซึ่งใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียนมาปรับใช้ในการฝึกอบรมโดยเน้นกิจกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม (4) การทดสอบหลังฝึกอบรมใช้แบบวัดความสามารถ และแบบวัดเจตคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย

เทคนิคการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

สวนสุนันทา ประกอบด้วย การบรรยาย การอภิปรายกลุ่ม การระดมสมอง เกม การฝึกปฏิบัติ และ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

สื่อการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประกอบด้วยหลักสูตรฝึกอบรม คู่มือสำหรับผู้รับการฝึกอบรม เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องฉาย Power Point เอกสารประกอบ การฝึกอบรม และวัสดุ อุปกรณ์ แบบฝึกหัด แบบทดสอบ และแบบประเมินต่าง ๆ

การวัดและการประเมินผลการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ (1) ด้านความรู้ ดำเนินการวัดผลและประเมินผลด้วยแบบวัดความสามารถที่พึงประสงค์ในการใช้ภาษาไทยก่อนและหลังการฝึกอบรมฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (2) ด้านเจตคติ ดำเนินการวัดผลและประเมินผลด้วยแบบวัดเจตคติต่อการ ใช้ภาษาไทยก่อนและหลังการฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2. ผลการศึกษาคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา หลังการทดลองใช้หลักสูตร พบว่า ในภาพรวม หลักสูตรมีคุณภาพในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เอกสารประกอบหลักสูตร มีคุณภาพสูงสุด ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสื่อการฝึกอบรม ด้านเนื้อหาสาระ และด้านการติดตาม การวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านหลักการ ด้านโครงสร้าง ด้านเวลาการอบรม ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และด้านกิจกรรมการฝึกอบรม ซึ่งอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีดังนี้

3.1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ก่อนการอบรม พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการสะกดคำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการอ่านคำ ด้านความหมายของคำหรือกลุ่มคำ ด้านการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ

ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการเขียนและการเรียงข้อความ ด้านความเข้าใจในการอ่าน ด้านการแต่งประโยค ด้านการเขียนอธิบายความหมายของคำ ซึ่งอยู่ในระดับปรับปรุง ตามลำดับ

3.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา หลังการอบรมพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความเข้าใจในการอ่าน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการสะกดคำ ด้านการอ่านคำ ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก ด้านการการเขียนและการเรียงข้อความ ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ ด้านการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ ด้านการเขียนอธิบายความหมายของคำ ซึ่งอยู่ในระดับมาก ด้านการแต่งประโยค ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

3.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาไทยระหว่างกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการอบรม โดยการวิเคราะห์ค่าสถิติที (t-Test) ปรากฏว่า มีค่า เท่ากับ 36.22 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงกล่าวได้ว่า คะแนนก่อนและหลังการอบรมมีความแตกต่างกัน โดยคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาไทยหลังการอบรมมีค่าสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

3.4 การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่ไม่ได้รับการอบรมกับกลุ่มที่ได้รับการอบรม โดยการวิเคราะห์ค่าสถิติที (t-Test) ปรากฏว่า มีค่า เท่ากับ 11.35 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงกล่าวได้ว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาที่ไม่ได้รับการอบรมกับกลุ่มที่ได้รับการอบรม มีความแตกต่างกัน โดยคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาไทยกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีค่าสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

4. ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อการใช้ภาษาไทย ก่อนและหลังการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

4.1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจตคติต่อการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ก่อนการอบรม พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการฟัง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการพูด และด้านการอ่าน ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับ พอใช้ ส่วนด้านการเขียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปรับปรุง

4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจตคติต่อการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา หลังการอบรม พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการฟัง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับดีมาก รองลงมา

คือ ด้านการพูดและด้านการอ่าน ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับดี ส่วนด้านการเขียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง

4.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ก่อนและหลังการอบรม โดยการวิเคราะห์ค่าสถิติที (t-Test) ปรากฏว่า มีค่า เท่ากับ 24.68 มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 จึงกล่าวได้ว่า คะแนนก่อนและหลังการอบรมมีความแตกต่างกัน โดยคะแนนเจตคติ ต่อการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาหลังการอบรมมีค่าสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

4.4 การเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการ ใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่ไม่ได้รับการอบรมกับกลุ่มที่ได้รับการอบรม โดยการวิเคราะห์ค่าสถิติที (t-Test) ปรากฏว่า มีค่า เท่ากับ 3.01 มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 จึงกล่าวได้ว่า คะแนนเจตคติต่อการ ใช้ภาษาไทยของนักศึกษาที่ไม่ได้รับ การอบรมกับกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีความแตกต่างกัน โดยคะแนนเจตคติต่อการ ใช้ภาษาไทยของนักศึกษาที่ได้รับการอบรมมีค่าสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการใช้ภาษาไทย และเจตคติต่อการ ใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทากลุ่มที่ไม่ได้รับการอบรมกับกลุ่มที่ได้รับการอบรม ระหว่างก่อนอบรมและหลังอบรม โดยการวิเคราะห์ Hotelling T² Test เท่ากับ 113.10 พบว่า เวกเตอร์เฉลี่ยความก้าวหน้าของความสามารถกับเจตคติของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติพื้นฐานซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มจึงสรุปได้ว่าค่าเวกเตอร์ค่าเฉลี่ยในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

อภิปรายผล

1. อภิปรายผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของ Tabá (1972) และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วย กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร และจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร จัดลำดับเนื้อหาสาระ และกำหนดระยะเวลา คัดเลือกประสบการณ์ จัดลำดับประสบการณ์ จัดการฝึกอบรม และกำหนดสิ่งที่ต้องประเมิน และวิธีการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับ Tabá (1972) ที่เสนอขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้ (1) วินิจฉัยความต้องการ (2) กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่สังคมต้องการ (3) คัดเลือกเนื้อหาวิชาความรู้ที่ครูต้องนำมาสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตรงความต้องการจำเป็นของสังคม (4) จัดลำดับขั้นตอน และแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาสาระที่เลือกไว้

(5) คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งนำมาเสริมเนื้อหาสาระ กระบวนการให้สมบูรณ์และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย(6) จัดระเบียบ จัดลำดับ ขั้นตอน และแก้ไขปรับปรุงประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ (7) ประเมินผลการใช้หลักสูตร และสอดคล้องกับสังค อุทรานันท์ (2537) ที่ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้ (1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (2) การกำหนดจุดมุ่งหมาย (3) การคัดเลือกและจัดเนื้อหาสาระ (4) การกำหนดมาตรการวัดและประเมินผล (5) การนำหลักสูตรไปใช้ (6) การประเมินผลการใช้หลักสูตร (7) การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

2. อภิปรายผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ในภาพรวม หลักสูตรมีคุณภาพในระดับมากที่สุด และผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมหลังการทดลองใช้หลักสูตร พบว่า ในภาพรวมหลักสูตรมีคุณภาพในระดับมาก สอดคล้องกับ Taba (1972) ที่กล่าวว่า หลักสูตรประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะวิชา เนื้อหาและจำนวนชั่วโมงสอนของแต่ละวิชากระบวนการเรียนการสอน โครงการประเมินผลการสอนตามหลักสูตร และสอดคล้องกับสมิทร คุณากร (2538) ได้แบ่งองค์ประกอบของหลักสูตร ออกเป็น 5 ประการ คือ วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะเนื้อหาและจำนวนชั่วโมงของแต่ละวิชากระบวนการเรียนการสอน การประเมินผลการสอนตามหลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตร

4. ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กิจกรรมการฝึกอบรมมีดังนี้ (1) การสร้างความคุ้นเคย (2) การทดสอบก่อนฝึกอบรม (3) การดำเนินการฝึกอบรม ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ซี.ไอ.อาร์.ซี (CIRC) Cooperative Integrated Reading and Composition (4) การทดสอบหลังฝึกอบรม สอดคล้องกับสมชาติ กิจยรรยง (2547) ที่กล่าวว่า การดำเนินการจัดฝึกอบรมหรือการบริหารหลักสูตรฝึกอบรม ประกอบด้วย (1) การเตรียมการก่อนการจัดฝึกอบรม คือ วิเคราะห์ความจำเป็นในการจัดฝึกอบรม หาสิ่งที่ต้องการในการฝึกอบรม พัฒนาเนื้อหาของหลักสูตร กำหนดและเชิญวิทยากร เลือกวิธีการฝึกอบรมและสื่อที่จะใช้ ติดต่อสถานที่ฝึกอบรม ส่งหนังสือเชิญผู้เข้าฝึกอบรม จัดทำเอกสารประกอบการฝึกอบรม (2) การเตรียมการวันเปิดการอบรม คือ จัดเตรียมสถานที่ เช่น กำหนดคั้งที่นั่งและป้ายชื่อ รายชื่อผู้เข้าฝึกอบรม จัดเตรียมโสตทัศนูปกรณ์ เช่น ตรวจสอบระบบเสียง/ การบันทึกเสียง ตรวจสอบระบบแสงสว่าง ตรวจสอบระบบความเย็น (3) การจัดการในระหว่างการอบรมและวันปิดอบรมจะต้องจัดการคือ จัดเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม ประสานงานกับฝ่าย

สถานที่ อำนวยความสะดวก (4) การดำเนินการภายหลังการอบรมเสร็จสิ้น คือ ทำรายงาน ประเมินผลการจัดฝึกอบรม จัดทำรายงานการฝึกอบรมส่งให้หน่วยงาน

5. อภิปรายผลการศึกษาและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการใช้ภาษาไทย และ เจตคติต่อการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทากลุ่มที่ไม่ได้ รับการอบรมกับกลุ่มที่ได้รับการอบรม ระหว่างก่อนอบรมและหลังอบรมโดยรวมแล้วค่าเฉลี่ย ของความก้าวหน้า ของความสามารถและเจตคติของกลุ่มทดลองและกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาแยกตามตัวแปรตามพบว่า ความสามารถในการใช้ ภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน สุนันทา คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาไทยและคะแนนเจตคติต่อการใช้ภาษาไทย ก่อนและ หลังการอบรมมีความแตกต่างกัน โดยคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาไทยและคะแนนเจต คติต่อการใช้ภาษาไทย หลังการอบรม มีค่าสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาไทยและคะแนนเจตคติต่อการใช้ภาษาไทยของนักศึกษา ที่ไม่ได้รับการอบรมกับกลุ่มที่ได้รับการอบรม มีความแตกต่างกัน โดยคะแนนความสามารถในการ ใช้ภาษาไทยและคะแนนเจตคติต่อการใช้ภาษาไทยของกลุ่มที่ได้รับการอบรมมีค่าสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับ อบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ David and Stockes (2001) ที่ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับความสามารถศึกษาของนักศึกษา เพื่อวิเคราะห์ความมีประสิทธิภาพของ ความสามารถศึกษาบนฐานการรับรู้ของผู้บริหารและครู พบว่า ความสามารถศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นใน โรงเรียนและมีผลต่อการปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียนมีความเป็นพลเมืองที่ดีเพิ่มขึ้นเนื่องจาก ความสามารถศึกษาและความสามารถศึกษาเป็น โปรแกรมที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียน ทั้งครูและ ผู้บริหารรู้สึกว่าการศึกษามีความพอเพียง บทเรียนตรงประเด็น และครูอุทิศตนในการสอน ความสามารถ และสอดคล้องกับ Alexandra (2004) ที่ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือในวิชาสังคม ศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นพบว่านักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วย วิธีการเรียนแบบร่วมมือมีคะแนนความสามารถในการวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ .05 อีกทั้งสอดคล้องกับ Fred (2005) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนแบบร่วมมือในวิชา พื้นฐานดนตรี นาฏศิลป์และการละคร เพื่อพัฒนาสัมพันธภาพของนักศึกษาในรัฐแมรี่แลนด์ โดย รูปแบบการเรียนมีลักษณะเด่นคือการแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มย่อย จากแบ่งออกเป็นกลุ่มละ 2 คน หลังจากนั้นมีการเปลี่ยนกลุ่มโดยแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่มละ 3-4 และ 5 คน ตามลำดับ

ส่วนการประเมินผลใช้วิธีการที่หลากหลาย รวมทั้งการใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ หลักการทดลอง พบว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองมีความกระตือรือร้นในการเรียนมีสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน มีการช่วยเหลือกัน มีความรับผิดชอบในการเข้าชั้นเรียนมีความเข้าใจและสามารถจดจำสาระวิชาได้ดี มีความกล้า ในการแสดงความคิดเห็น และมีความคิดสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตร ไปใช้ดังนี้

1. การฝึกอบรมครั้งนี้มีเนื้อหามาก ระยะเวลาจำกัด กิจกรรมต้องดำเนินการให้เสร็จ ในช่วงเวลาที่กำหนด และกิจกรรมที่ผู้เข้ารับการอบรมต้องลงมือปฏิบัติมีจำนวนมาก ทำให้ควรเพิ่มระยะเวลาในการอบรมให้มากกว่านี้
2. การอบรมครั้งนี้ ผู้เข้ารับการอบรมมีความสนใจและตั้งใจร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอน แต่เนื้อหาสาระเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยมีเพียง 8 สาระ ควรเพิ่มเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย อื่นอีก เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการใช้ภาษาไทย และนำความรู้ ที่ได้ไปใช้อย่างหลากหลายมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพื่อติดตามผลการใช้หลักสูตรในระยะยาว และหลังจากที่สถาบัน การศึกษาได้นำหลักสูตร ไปใช้ เพื่อศึกษาว่าผู้เข้ารับการอบรมมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง ความสามารถในการใช้ภาษาไทยหรือไม่ อย่างไร
2. ควรมีการศึกษาการพัฒนาหลักสูตร โดยการนำแนวคิดและเทคนิคการจัดกิจกรรมใน รูปแบบอื่น ๆ มาใช้ เพื่อค้นหารูปแบบของการอบรมที่เหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ
3. ควรมีการพัฒนาหลักสูตร กับนักศึกษาคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อนำความรู้ และความสามารถเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยไปพัฒนาและประยุกต์ใช้ในการเรียนและการ ติดต่อสื่อสาร ได้เป็นอย่างดี